Dosarul penal nr. 1-490/2026
1-26071040-09-1-04062026

S E N T I N Ț Ă
În numele Legii

07 octombrie 2026 mun. Bălți

Judecătoria Bălți sediul central,
Instanţa de judecată compusă din:
Preşedintele de şedinţă, judecător Natalia Foma
Grefier Tudorița Mudric

Cu participarea:
Acuzatorului de stat Olesea Cebotari
Apărătorului Ion Prisăcari

În prezența:
Inculpatului Musteață Natalia

examinând în ședință de judecată publică, în limba română, pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală în învinuirea lui

Musteață Natalia *****, născută la *****, domiciliată în mun. Bălți, str. ***** ap. 30, cetățeancă a Republicii Moldova, IDNP *****, studii medii, ne supusă militar, concubinaj, la întreținere 2 copii minori, angajată la SRL ”Grandisimo” mun. Bălți, anterior judecată,

- *prin sentința Judecătoriei Bălți sediul central din 06.04.2026, s-a recunoscut vinovat de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și i s-a aplicat pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității în mărime de 150 ore;*

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal,

termenul de examinare a cauzei 04.06.2026 – 07.10.2026,

procedura de citare legal executată,

cu referire la materialele cauzei penale și a probelor administrate și cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

c o n s t a t ă :

Musteață Natalia, ne fiind deținătoare a permisului de conducere a mijloacelor de transport, la data de 25.05.2026, deplasându-se prin mun.Bălți, la volanul mijlocului de transport de model ”BMW 318”, cu nr./înm. QZI 914, fiind conștient de consecințele consumului băuturilor alcoolice, contrar prevederilor pct.14 lit.a) Regulamentului de Circulaţie Rutieră potrivit căruia: „Conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere”, a consumat mai multe băuturi alcoolice și fiind în stare de ebrietate survenită în urma consumului de alcool, dându-și seama că, conduce mijlocul de transport în așa stare, inclusiv și fără a deține permis de conducere a mijloacelor de transport, a urcat la volanul automobilului indicat supra, pe care l-a condus până în momentul în care pe str. Ivan Franko 19 din mun.Bălți, în aceiași zi, în jurul orelor 17:20 min. a fost implicată întru-un accident rutier neînsemnat, și fiind suspectată de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, Musteață Natalia a fost supusă testării alcoolscopice cu alcooltestul de model ”DRAGER”, în rezultat la ce a fost constatată starea de ebrietate alcoolică a ei la data de 25.05.2026, orele 17:27 min., cu concentrația de alcool pur în aerul expirat în cantitate de 1,44 mg/1, cantitate care depășește limitele de alcool admisibile stabilite prin legislație.

Astfel, prin acţiunile sale, cet. Musteață Natalia, în mod intenționat a condus mijlocul de transport, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l, și fără a deține permis de conducere, adică a săvârşit infracţiunea, prevăzută de art.264^1 alin. (5) din Cod penal.

În cadrul ședinței de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul Musteață Natalia fiind asistat de avocatul Ion Prisăcari, a declarat personal că recunoaște în totalitate săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecarea cauzei să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală care îi sunt cunoscute, la înțelege conținutul, nu are obiecții asupra lor și nu solicită administrarea de noi probe, înaintând instanței un înscris autentic în acest sens.

Procurorul nu a obiectat împotriva judecării cauzei pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Instanța de judecată, studiind cererea inculpatului și audiind poziția lui, susținută de apărător, ascultând opinia procurorului, ținând cont de faptul că din probele administrate la faza de urmărire penală rezultă că fapta inculpatului este stabilită şi denotă suficiente date cu privire la personalitatea acestuia, pentru a permite stabilirea unei pedepse, dat fiind faptul că rechizitoriul în speță este întocmit în conformitate cu prevederile art. 296 Cod procedură penală, or, actele de urmărire penală nu prezintă careva semne că ar putea fi lovite de nutatea absolută, din considerentul că materialele dosarului penal nu conțin careva indicii că în faza de urmărire penală ar fi fost încălcat principiul legalității în administrarea probelor, că ar fi fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale garantate de Convenţia Europeană, deoarece fapta imputată inculpatului a fost just încadrată în conformitate cu dispozițiile prevăzute în Codul penal, iar participanții la proces nu au formulat careva cereri referitoare la contestarea acestor circumstanțe, instanţa de judecată a admis prin încheiere protocolară cererea inculpatului şi a procedat la audierea acestuia potrivit regulilor de audiere a martorului.

Fiind audiat în ședința de judecată, inculpatul Musteață Natalia după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 CPP a declarat că, vina sa în comiterea infracțiunii a recunoscut-o integral și se căiește sincer. De asemenea, a relatat că, susține declarațiile date la urmărirea penală și cele descrise în rechizitoriu.

Tot aici a mai comunicat inculpatul că înțelege încălcarea comisă, îi pare rău de cele săvârșite și solicită instanței aplicarea în privința sa a pedepsei mai blînde.

Deși inculpatul Musteață Natalia a recunoscut vina integral, vinovăţia acestuia în şedinţa de judecată a mai fost dovedită şi prin alte probe acceptate de inculpat şi anume:

- informația telefonică din 25.05.2026, ora 17:50 către IP Bălți la Serviciul 112, de la ***** precum că, pe str.*****, mun.Bălți, cet. Musteață Natalia, se află la volanul automobilului de model ”BMW 318” cu nr./înm. QZI 914, suspectă în stare de ebrietate alcoolică, Test Drager 1,44 mg./l (f.d.4);
- raport privind din 25.05.2026, privind înregistrarea contravenției comisă de către conducătorul auto Musteață Natalia cu a/m de model ”BMW 318” cu nr./înm. QZI 914, și anume la 25.05.2026, a comis un accident rutier neînsemnat. Nu deține permis de conducere (f.d.7);
- procesul-verbal de testare alcoolscopică din 25.05.2026 și recipisă anexă, potrivit căruia se confirmă că, Musteață Natalia a fost supusă testării alcoolscopice cu alcooltesterul ”Drager”, iar în rezultat s-a stabilit că, concentrația de alcool pur în aerul expirat de către ea 25.05.2026, ora 17:27

min. era de 1,44 mg/l, Tichetul Drager nr. 9890 anexat la procesul-verbal (f.d.8-9);

- procesul-verbal din 25.05.2026 de ridicare a obiectelor și documentelor, potrivit căruia de la Musteață Natalia a fost ridicat a/m de model ”BMW 318” cu nr./înm. QZI 914 (f.d.11);
- procesul-verbal din 25.05.2026 de ridicare și aducere a vehiculului la parcarea specială, potrivit căruia de la Musteață Natalia a fost ridicat a/m ” a/m de model ”BMW 318” cu nr./înm. QZI 914, plasat la parcarea specială auto, ulterior restituit lui Dragan Igor prin ordonanța din 25.05.2026 (f.d.12, 41);
- informația din portalul edata.mai.gov.md prin care se atestă că, la data de 25.05.2026, Musteață Natalia nu deținea permis de conducere a mijloacelor de transport (f.d.47);
- procesul-verbal de ridicare și examinare din 25.05.2026, potrivit căruia au fost ridicate și examinate documente în original și în copii, colectate în cadrul procesul contravențional, recunoscute ca mijloc material de probă și anexate la cauza penală prin ordonanța 25.05.2026 (f.d.35-36);

În conformitate cu prevederile art. 99 alin. (2) CPP, probele administrate se verifică şi se apreciază de către organul de urmărire penală sau instanţă, iar potrivit dispoziţiei art. 100 alin. (4) din CPP, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective.

La calificarea acţiunilor inculpatului Musteață Natalia, instanţa de judecată ia în consideraţie prevederile pct.14 lit.a) din Regulamentul Circulației Rutiere, potrivit căruia, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.

De asemenea, instanța de judecată va mai reține și prevederile pct.11. lit. j) a Regulamentului circulației rutiere conform căruia, conducătorului auto, înainte de plecare și în timpul deplasării este obligat să se supună, la solicitarea agentului de circulație, procedurii de testare a aerului expirat sau după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei.

La fel, instanța de judecată va mai reține prevederile pct.10 alin.(2) lit. a) Regulamentului circulației rutiere, conform căruia, persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede... permis de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus.

Raportând materialele cauzei la prevederile normelor enunțate, instanţa a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Musteață Natalia urmează a fi încadrate conform prevederilor art.264[1] alin.(5) Cod penal, cu următoarele semne calificative: refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșit de către o persoană care nu deține permis de conducere.

În alt context, la adoptarea sentinţei, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1), pct. 1-4 CPP, instanţa de judecată trebuie să soluţioneze următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvîrşirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvîrșită de inculpat; 3) dacă fapta întruneşte elementele infracţiunii şi de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvîrșirea acestei infracţiuni.

În conformitate cu art. 51 alin. (1) Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrșită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În sensul precizării componenţei de infracţiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal că, se consideră componenţă a infracţiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracţiune concretă. Componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod.

Potrivit art. 113 Cod penal, se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală. Calificarea oficială a infracţiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecători.

Instanța reține că, inculpatul Musteață Natalia a admis încălcarea prevederilor pct.10 alin.(2) lit. a), pct.11 lit. j) și pct.14 lit. a) din Regulamentului circulației rutiere, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13.05.2009 şi pus în aplicare de la 16 iulie 2009.

Așadar, prin fapta comisă Musteață Natalia a atentat la obiectul juridic principal și anume, la relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Totodată, instanța de judecată reține faptul că, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, are următoarea componență: fapta prejudiciabilă comisă care în speță constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport, de către o persoană aflată în stare de ebrietate cu grad avansat și care nu deține permis de conducere, precum deja a fost stabilit mai sus, prin utilizare mijlocului de comitere a infracțiunii și anume – ”BMW 318, cu n/î QZI 914”, iar

fapta s-a considerat a fi consumată din momentul efectuării conducerii mijlocului de transport de către Musteață Natalia care se afla în stare de ebrietate și nu deținea permis de conducere a mijlocului de transport.

Cu referire la urmările prejudiciabile și legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă şi urmările prejudiciabile, instanţa de judecată reţine că acest semn al componenţei de infracţiune nu este unul obligatoriu, or, simplu fapt al conducerii vehiculului în stare de ebrietate cu grad avansat și în lipsa permisului de conducere, constituie infracțiune consumată, fără a fi necesar survenirea cărorva urmări prejudiciabile.

Relevant pentru încadrarea acțiunilor inculpatului în ipoteza normei penale prevăzute la art. 264[1] alin. (5) Cod penal este mijlocul de săvârșite a infracţiunii și anume - mijlocul de transport, în speță – ”BMW 318, cu n/î QZI 914”.

Prin urmare, sub aspectul laturii subiective al infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, ținând cont de împrejurările săvârșirii faptei, astfel cum a fost descris mai sus, instanța apreciază că inculpatul își dădea seama de caracterul antisocial al faptei sale, a prevăzut rezultatul faptei sale și l-a urmărit prin săvârșirea acestei fapte, prin urmare a săvârșit fapta cu vinovăție sub forma intenției directe.

Vinovăţia inculpatului Musteață Natalia a fost incontestabil dovedită prin probele cercetate în cadrul ședinței de judecată, mai mult decât atât, inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, iar acțiunile acestuia au fost încadrate conform prevederilor art.264[1] alin.(5) Cod penal.

Calificând astfel acțiunile inculpatului Musteață Natalia la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul respectării ordinii de drept încălcate, cât și din punct de vedere de educare a făptuitorului, instanța de judecată va ține cont de prevederile art. 7, 61, 75 ale Codului penal și anume, de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

Prevederile art. 61 alin. (1) şi (2) din Cod penal reiterează că, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrșit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrșirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate

Instanța de judecată ia în considerație că inculpatul Musteață Natalia a fost găsit vinovat de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 264[1] alin. (5) Cod penal,

pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, infracțiune care, potrivit art. 16 alin. (4) Cod penal, este calificată ca gravă.

Referindu-se la personalitatea inculpatului, instanţa constată că Musteață Natalia, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, careva circumstanţe agravante sau atenuante nu au fost stabilite în sensul art. 76, 77 Cod penal.

Premergător, instanța notează că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înţeleg cerinţele de care instanţa de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei şi la aplicarea ei persoanei vinovate de săvîrşirea infracţiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligaţiunea instanţei de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi a pedepsei penale.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată indică că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît de către condamnat, precum şi de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Ca să-şi poată îndeplini funcţiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său şi al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) şi duratei atît gravităţii faptei şi potenţialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cît şi aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influenţa pedepsei. Numai o pedeapsă justă şi proporţională este de natură să asigure atît exemplaritatea, cît şi finalitatea acesteia, prevenţia specială şi generală înscrise în art. 61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanţa de judecată reține prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de ministri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri), potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie

proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cît și cu situația personală a acesteia”.

Din considerentele indicate şi ţinând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei şi coroborarea probelor care furnizează informaţiile respective, precum şi indicarea temeiurilor care fundamentează proporţionalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate şi aşteptările societăţii faţă de actul de justiţie realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanţa consideră că pedeapsa lui Musteață Natalia, urmează să fie stabilită sub formă închisoare.

Potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Aplicând prevederile art.80^1 alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 264^1 alin.(5) Cod penal.

Reieșind din circumstanțele comiterii infracțiunii, caracteristica inculpatului, instanța de judecată găsește rațional și echitabil de a-i stabili inculpatului Musteață Natalia o pedeapsa, după cum urmează, în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen 2 (doi) ani.

Conform art.90 alin.(1) Cod penal, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracţiunile săvîrşite cu intenţie şi de cel mult 7 ani pentru infracţiunile săvîrşite din imprudenţă, instanţa de judecată, ţinînd cont de circumstanţele cauzei şi de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este raţional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numaidecît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiţionată a executării pedepsei şi perioada de probaţiune sau, după caz, termenul de probă.

Invocând doctrina juridică, instanța reține că instituţia suspendării condiţionate a pedepsei nu trebuie privită, ca un avantaj acordat de lege infractorilor, ci trebuie apreciată ca un mijloc preventiv de apărare socială, care derivă din organizarea unei politici penale adaptate la realitatea socială concretă. Raţionamentul de aplicare a prevederilor art. 90 Cod penal are la origine persoana şi comportamentul acesteia pînă la săvîrșirea infracţiunii, atitudinea şi modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală şi de judecare a cauzei faţă de infracţiune, cum vinovatul îşi apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperii ei, cum ar fi: conduita bună a infractorului; stăruinţa depusă

pentru a înlătura rezultatul infracţiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului.

La fel, instanța ține cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: ”...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai fregventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” *(cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr. 1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015),* precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr. R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia de recunoaştere a faptelor comise, ţinînd cont de circumstanţele pricinii şi persoana celui vinovat, instanţa consideră că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, deaceia constată că sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art. 90 Cod penal, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura, în opinia instanţei, un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, ne fiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracţiunii date, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că Musteață Natalia nu prezintă pericol social sporit şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale instanţa urmează să dispună suspendarea condiţionată a executării pedepsei aplicate faţă de inculpatul Musteață Natalia, fixînd pentru el un termen de încercare pe o durată de 1 (unu) an, și se explică inculpatului Musteață Natalia că dacă în termenul de probă va comite noi infracțiuni la pedeapsa stabilită se va adăuga durata pedepsei ce va fi aplicată prin noua sentință.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiţionată a executării pedepsei instanţa de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricţii prevăzute de alin. (6) art. 90 Cod penal.

Aplicînd astfel prevederile normei sus indicate, ţinînd cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luînd în consideraţie circumstanţele pricinii şi scopul pedepsei stipulat la alin. (2) art. 61 Cod penal, instanţa de judecată consideră necesar de a aplica în privinţa inculpatului Musteață Natalia restricţia prevăzută la lit.a) alin.(6) art. 90 Cod penal, şi anume a oblige pe Musteață Natalia să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct.13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunea ce trebuie să se facă cu corpurile delicte.

În conformitate cu prevederile art. 158 alin. (1) din Codul procedură penală, corpuri delicte sânt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârşirea infracţiunii, au păstrat asupra lor urmele acţiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acţiuni, precum şi bani sau alte valori ori obiecte şi documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracţiunii, constatarea circumstanţelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale.

Totodată, potrivit art. 162 din Codul procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluţionării cauzei în fond, se hotărăşte chestiunea cu privire la corpurile delicte. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârşirea infracţiunii vor fi confiscate şi predate instituţiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulaţie este interzisă vor fi predate instituţiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare şi care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sânt cerute de persoane ori instituţii interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii şi alte valori dobândite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceştia nu sânt identificaţi, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenenţa acestor obiecte, litigiul se soluţionează în ordinea procedurii civile. Banii marcaţi, asupra cărora au fost îndreptate acţiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpuri delicte rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpuri delicte, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Prin ordonanța din 26.05.2026, întocmită de către procurorul în Procuratura Bălți, Olesea Cebotari, s-a dispus de a restitui automobilul de model ”BMW 318”, cu n/î QZI 914, proprietarului Dragan Igor.

Corpul delict - automobilul de model ”BMW 318”, cu n/î QZI 914, care a fost restituit proprietarului Dragan Igor, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 15) CPP, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privinţa inculpatului.

Prin urmare, în scopul asigurării executării sentinței, instanța consideră necesar de a aplica în privința inculpatului Musteață Natalia, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

În conformitate cu prevederile art. 7, 61, 75, 80^1 Cod penal, art. 384-385, 389, 392-395 Cod procedură penală, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e :

Se recunoaște Musteață Natalia vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 264[1] alin. (5) Cod penal, și în baza acestei Legi, a-i stabili pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, executarea pedepsei aplicate faţa de Musteață Natalia se suspendă condiţionat pe o perioadă de probațiune de 1 (unu) an.

În temeiul lit. a) alin. (6) art. 90 Cod penal, inculpatul Musteață Natalia se obligă să nu-şi schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

Controlul executării obligației inculpatului stabilite în baza art. 90 alin. (6) Cod penal urmează a fi exercitat de către Biroul de Probațiune de la locul de domiciliu al inculpatului Musteață Natalia.

Corpul delict - automobilul de model ”BMW 318”, cu n/î QZI 914, care a fost restituit proprietarului Dragan Igor, urmează a fi lăsat în proprietatea acestuia.

Se aplică în privința inculpatului Musteață Natalia, măsura preventivă - obligarea de a nu părăsi țara, până când sentința va deveni definitivă.

Sentinţa este cu drept de atac în ordine de recurs în Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Bălți sediul central, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Președintele ședinței,
Judecător **Natalia Foma**